

[Duborg.]

Priser, Korn koster og i en betydelig Fremtid sikkert vil koste, men det forandrer ikke, at Loven maa laves ud fra Synspunkter, der ogsaa dækker det uforudsete.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvorledes han tænker sig at kunne gennemføre den Tanke, jeg ved er kommet til Udtryk ved Behandlingen af Svineordningen, at man vil hindre, at Kortene faar nogen Værdi i den kommende Tid. Det kan næppe gøres paa anden Maade end ved at udstede flere Kort, men derved kan vi skabe en Situation, som vanskeliggør Afsetningen. Netop med det Formaal for Øje at holde en nogenlunde konstant og passende stor Svinebesætning tror jeg, det er af særdeles stor Betydning, at den Kornordning, vi indfører, giver saa at sige Grundlag derfor. Naar man sætter Kornprisen i Forhold til en Svinepris, der svarer til 1 Kr. 35 Øre pr. kg Flæsk — det er den Pris, der er sat —, skaber man let, hvis Loven i det hele taget skal faa Virkning, en Situation, hvor der vil blive Overproduktion af Svin, særlig ud fra den Betragtning, at der er givet Løfte eller Forhaabning om, at Svinekortene ingenting er værd. Der er fornuftigvis ingen, der har Lyst til at sælge Korn til 13—14 Kr., naar de kan faa 1 Kr. 70 Øre til 1 Kr. 80 Øre pr. kg Flæsk, det svarer nemlig til en Pris af mindst 18—20 Kr. for Korn. Det er ikke klogt, der er ingen Sammenhæng i det, der er ingen saglig Idé i at sætte en Kornpris af 13 Kr. samtidig med, at man tilstræber, hvad jeg finder er umaadelig forstandigt, at Svineproduktionen ikke i første Grad bliver et Spørgsmaal om Handel med Svinekort; det har sikkert Tilslutning i alle Kredse inden for Landbruget, at det er en meget utiltalende Form for Landbrugsvirksomhed at handle med Svinekort, og en saadan Handel kan ikke opretholdes, hvis der er en vis Mening i Forholdstallet mellem de fastsatte Priser paa Korn og selve Svineprisen.

De Spørgsmaal, jeg her kortelig har berørt, kan vi efter min Mening bedre komme ind paa ved en Udvalgsbehandling, og jeg skal derfor henstille, at disse Lovforslag henvises til Udvalg.

Grønning: I det Forslag til en Kornlov, som den højtærede Minister har fremsat i Folketinget, er der en Række mindre Ændringer, som vi i det store og hele kan tiltræde. Den første er den, som udvider Tidsrummet for det maanedlige Tillæg til Oplagring fra 4 Maaneder til 6 Maaneder og altsaa derigennem forhøjer Beløbet fra

40 til 60 Øre. Jeg vil sige derom, at det er vor Opfattelse, at man kunde være gaaet videre ad denne Vej og maaske derved have opnaaet gode og gunstige Resultater.

Som Forholdene hidtil har været, har det knebet i adskillige Egne af Landet at opnaa Kornlovens Pris i den første Del af Høstaaret, og det skyldtes, at der i Kornloven ikke var givet nogen Tilskyndelse for Producenterne til at holde deres Korn tilbage og heller ikke nogen Tilskyndelse for Købmanden til at købe, før han stod over for at skulle bruge det. Derfor mener jeg, at det vilde have været rigtigt, om man i Loven var gaaet endnu videre og i hvert Fald havde forhøjet disse Beløb til Oplagring og Forrentning med en Femøre, saadan at der var blevet 6 Tillæg à 15 Øre, i alt 90 Øre. Derigennem vilde der have været Mulighed for at regulere Tilførslerne i Begyndelsen af Høstaaret, saa at alle Landmænd, saadan som man ønsker det fra alle Sider, kunde opnaa Kornlovens Priser.

Den anden Ændring, eller maaske den første, er den, der følger af Centraliseringen af Indførselen af Korn, men saa er der en Ændring, som jeg ogsaa er glad ved, nemlig den, der tager Sigte paa Udførselen af Korn, Maltbyg og Saasød. Hidtil har det været saadan, at Eksportøren, naar han eksporterede Maltbyg eller Sædekorn, fik Ret til at indføre Foderkorn til nedsat Afgift, og dette, at der i den nuværende Kornlovs § 6 stod Foderkorn, har i den Tid, Kornloven har virket, haft en uheldig Betydning. Det har nemlig haft den Betydning, at naar man ikke her i Landet havde Brug for Foderkorn, saa kunde man heller ikke gennemføre Eksporten af Maltbyg i den ønskede Udstrækning. Vi har fra mit Partis Side paa et tidligere Tidspunkt henvendt os til Landbrugsministeren og anmodet om at faa en Ændring, saadan at „Foderkorn“ i § 6 blev ændret til „Korn“, hvilket jo betyder større Muligheder for at gennemføre en saadan Ombytning af dansk-avlet og fremmed Korn, naar de økonomiske Betingelser herfor er til Stede.

Vi er derfor glade ved, at Ministeren har foreslaaet denne Ændring, og jeg vil i denne Forbindelse gerne have Lov til her at lægge et godt Ord ind for, at man støtter Bestræbelserne for at foretage en saadan Ombytning af dansk Korn af en højere Værdi med udenlandsk Korn af en tilsvarende Foderværdi. Vi har nu i en Aarrække eksporteret ikke saa ganske lidt Maltbyg, og vi har en lille, men lukrativ Eksport af Sædekorn. Jeg tror, det vilde være overmaade heldigt, om man vilde lette